

ZIMSKA IDILA

TOŽBA ZARIJAVELE MINE

Bombnik leta okrog hiše,
tank se pa od daleč skriva,
ta krvavi sneg pokriva,
snutna burja zunaj piše.

Tam na fronti je vse živo,
udje, glave v zrak frčijo,
tihov truču tam slavijo
pamet zmešano, ušivo.

Špekulant pa iz sobane
radostno skoz okno gleda,
zunaj mraz je, glad in beda,
na skrivaj roke si mane.

Dvajset let samičica
na dnu morja devičica,
dvajset let sem plakala,
ladje nišem učakala.

Pijan mornar polagal me,
na dno morja odlagal me,
odnesel me je morski tok,
sedaj sem zapuščen otrok.

Sem nobene ladje ni,
sem se čoln ne zgubi.
Sile v meni gnijejo,
želje pa ne minejo.

Druge mine so že vse
svoj predragi cilj mašle,
zame pa nikogar ni,
srce bolno rujavi.

Dvajset let samičica
na dnu morja devičica,
dvajset let sem čakala,
solze vase plakala.